

Ordføreren for Forslagsstillerne (Tauber): Idet jeg angaaende denne Sag henholder mig til, hvad jeg udtalte angaaende den foregaaende Sag paa Dagsordenen, maa det være mig tilladt ligeoverfor den ærede Ministers Bemærkninger, som være Svar paa denne Udtalelse, kun at gjøre den korte Bemærkning, at jeg har afholdt mig fra at udtale nogen Mening om de Spørgsmaal, jeg fremhævede, jeg har kun nævnt og opregnet de vigtigste Spørgsmaal, der maatte komme til Overveielse under nærværende Sag, og som jeg tror, det er nødvendigt for mangfoldige Medlemmer at danne sig en Mening om, hvad der ikke er saa let for Medlemmerne som for Ministeren der er inde i Sagen og har taget sit Standpunkt i Forveien, og jeg tror ogsaa, at det er nødvendigt for at faae tilveiebragt en samstemmende Mening om Sagen i sin Helhed. Jeg tror, som jeg har nævnt, at det stillede Forslag vil bidrage til at tilveiebringe Samstemning baade mellem dette Things Medlemmer indbyrdes og mellem dette Thing og Landsthinget, og at det derved vil forhindre, at denne Sag skulde blive trukket ud over næste Samling, hvilket meget let kunde ske. Vi vide jo ikke, hvor sikkre Samlingernes Forløb ere, man har mange Exempler paa, at en Samling kan blive afbrudt, og derved kan det bevirkes, at en saa omfattende Sag som denne let vil blive standset.

Thomsen: Mine Meningsfæller og jeg have ikke villet forhindre, at det Forslag, som er indbragt af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgtreds (Tauber), strax kunde komme under Forhandling i Overensstemmelse med det Ønske, som han og de øvrige Forslagsstillere have. Det er en Selvsølge, at den Jernbanefart, hvormed dette Spørgsmaal er blevet forhandlet, idet Forslaget er blevet indbragt ved Mødets Begyndelse og allerede nu staar til Behandling, ikke har kunnet tillade mig at forhandle nærmere med mine Meningsfæller; saa den Udtalelse, jeg her fremsætter, maa væsentlig betragtes som fuldstændig personlig. Jeg opfatter Sagen saaledes, at jeg anser Spørgsmaalene om Anlægget af en Frihavn, om Ophævelsen af Havneafgifter og Opførelsen af Frilagerbygninger her i Kjøbenhavn for at være saa vigtige Spørgsmaal, at jeg kun kan ønske, at de baade behandles saa grundig som muligt, og at vi saa hurtigt som muligt naae en Løsning af disse Spørgsmaal. Men jeg kan ikke tro, at den Veie, de ærede Forslagsstillere anbefale os at gaa, i Virkeligheden skulde være den rette. Jeg skal helt korttjæ fra det Spørgsmaal, om man

overhovedet vil kunne antage, at det andet Thing skulde have særlig Lyft til at vælge Medlemmer til en Kommission angaaende en Sag, som det for nylig har behandlet og behandlet paa en saadan Maade, at det selv for sit Vedkommende maa anse det for fuldstændig fyldestgjørende. Men jeg skal særlig gjøre opmærksom paa, at den bedste Maade at fremme denne Sag paa efter min Opfattelse vilde være, at det Udvalg, som Sagen er bleven henvist til, arbejder saa hurtigt som muligt, saaledes at vi, hvis der i denne Samling ikke skulde komme noget Resultat, saa dog kunde henvise Sagen til videre Bearbejdelse af de tekniske Spørgsmaal, og en videre Tilveiebringelse af de Oplysninger, der er Grund til at indhente paa Basis af de Forhandlinger, der have fundet Sted i dette Thing og i det andet Thing. Disse Oplysninger kunne da tilveiebringes ved Regeringens Foransaltning, idet man lettest og naturligt i alle Henseender vil kunne henstille til denne at forberede de Forslag, som skulde forelægges i næste Samling. At den Omstændighed, at Medlemmerne af den Kommission, der skulde behandle dette Forslag, skulde vælges af begge Thing, skulde kunne bidrage til at lette Sagens senere omhyggelige Behandling gennem Thinget, tror jeg aldeles ikke. Uvertimod, Erfaringen taler i modsat Retning. De politiske Forhold her i Thinget ere overhovedet saa usikre, at man aldeles ikke veed, om Vinden vender sig fra Dag til Dag, og endnu mindre, om den vender sig fra Samling til Samling, saa det kan overordentlig let hænde, at en Kommission, der skulde vælges paa Basis af en politisk Sammenfætning af Thingene, saaledes som det nu er foreslaaet, i Stedet for at lette Veien for et saadant Lovforslag, kunde skabe Vanskeligheder, naar Sagen kom for i næste Samling til videre Fremme. Jeg vil udtale dette for strax at fremsætte mit Standpunkt: Det er det, at jeg vil fraraade det Forslag, som nu foreligger for os om Redstættelsen af en parlamentarisk Kommission, og at jeg som Følge deraf vil stemme imod det.

Berg: Der er i Grundloven sat en betryggende Bestemmelse for Rigsdagens Medvirksomhed i Lovgivningsmagten ved Regler for Lovforslagenes Behandling. Man er i den Henseende gaaet ud fra, at naar de forskellige Meninger skulde høres, de forskellige Opfattelser fremsættes, oftest mundtlig, men ogsaa skriftlig, vil dette kræve ikke blot Tid, men ogsaa, at der gjenneføres forskellige Stadier, inden man under Ledelsen